

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3090/2024. (III. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VIII.20.623/2021/13. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.VIII.20.623/2021/13. számú ítélete, a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Pf.21.354/2020/5. számú ítélete, valamint a Szentesi Járásbíróság 1.P.20.163/2018/55. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték. Álláspontjuk szerint a bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésével, a XV. cikk (1)–(2) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [2] Az indítvány benyújtását megelőző bírósági eljárásnak az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [3] Az I. rendű felperes (indítványozó1.) és az I. rendű alperes pénzintézet 2006. június 29. napján svájci frank alapú kölcsönszerződést kötöttek egymással, amely alapján az I. rendű alperes meghatározott összegű kölcsön nyújtására, az indítványozó1. pedig a kölcsönösszeg és járulékainak 240 hónap alatt történő visszafizetésére vállalt kötelezettséget oly módon, hogy a törlesztési kötelezettséget svájci frankban teljesíti, a más pénznemben történő teljesítést pedig a pénzintézet az esedékesség napján a hirdetményében közzétett deviza eladási árfolyamon átszámítja svájci frankra.
- [4] A kölcsönszerződés VII. pontja szerint az indítványozó1. kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a banki felvilágosítást, mely szerint jelentős árfolyamkockázata keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, a kölcsön fedezete pedig nem svájci frank forrás, megértette és ezen információ tudatában is igénybe kívánja venni az e szerződésben meghatározott kölcsönösszeget. A kölcsönszerződés mellékletét képezte az indítványozó1. által aláírt „Tájékoztató a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” elnevezésű okirat (kockázatfeltáró nyilatkozat), amely többek között felhívta a figyelmet a deviza árfolyamának a változására és ezzel összefüggésben arra, hogy a tőkeösszeg és a kamatainak megfizetéséhez adott esetben magasabb forintösszeg szükséges, valamint a piac kedvezőtlen alakulása miatt a pénzintézet nem vállal felelősséget.
- [5] A megállapodás megkötésének napján a közjegyző a kölcsönszerződést, valamint az ennek biztosítására az I. rendű alperes mint zálogjogosult és a zálogkötelezett (aki az indítványozó2. jogelődje volt) között létrejött jelzálogszerződést közjegyzői okiratba foglalta.
- [6] Az I. rendű alperes 2015. április 15-én a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény (a továbbiakban: DH2 törvény) alapján elszámolt az indítványozó1.-el, továbbá az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről szóló 2014. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: DH3 törvény) alapján forintra váltotta a kölcsöntartozást.
- [7] Az indítványozó1. és a zálogkötelezett 2016. szeptember 19-én a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 226. § (2) bekezdése és 320. § (1) bekezdése alapján elálltak a kölcsönszerződéstől. Arra hivatkoztak, hogy a DH3 törvény 3. §-a és 10. §-a, valamint a DH2 törvény 37. §-a kizárja az árfolyamkockázatot az adósra hárító szerződési kikötés tisztességtelenségének vizsgálatát, továbbá lehetlenné teszi a bírósághoz fordulást, ezért a forintosított kölcsönszerződés a lényeges jogos érdekeiket sérti.
- [8] Az elállást az I. rendű alperes nem fogadta el, hanem 2016. szeptember 23-án azonnali hatállyal felmondta az indítványozó1.-el kötött kölcsönszerződést, majd végrehajtást indított az indítványozó1.-el és a zálogkötelezettel szemben. A végrehajtási záradékban foglalt tartozás összege csupán annyiban tért el a felmondáskor kiállított közjegyzői ténytanúsítványban foglalt tartozás összegétől, hogy lejárt késedelmi kamatként tünteti fel a

2016. szeptember 21. és 2017. május 25. között esedékessé vált késedelmi kamatot. A végrehajtás foganatosítása során a végrehajtást kérő, engedményezés folytán, időközben a II. rendű alperes lett, az elhunyt zálogkötelezett helyébe pedig adósként az örököse, a III. rendű felperes (indítványozó.) lépett.

- [9] Első fokon a Szentesi Járásbíróság 2020. június 30-án, 1.P.20.163/2018/55. számon hozott ítéletet, amelyben elsődlegesen a végrehajtás megszüntetésére, másodlagosan a megállapodás érvénytelenségére, harmadlagosan az elállás jogszerűségének, negyedlegesen a végrehajtási záradék jogszerűtlenségének megállapítására irányuló keresetet elutasította.
- [10] Az indítványozók fellebbezése folytán eljáró Szegedi Törvényszék a 2021. január 20. napján kelt, 4.Pf.21.354/2020/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [11] A jogerős ítélet indokolása szerint a kölcsönszerződés létrejött és az indítványozó1.-et és a zálogkötelezettet nem illette meg a régi Ptk. 226. § (2) bekezdése alapján az elállás joga, arra ugyanis csak jogszabály eltérő rendelkezése hiányában lett volna lehetőségük. A DH3 törvény 13. § (1) és (2) bekezdései azonban eltérő rendelkezéseket tartalmaztak, mert felmondási jogot biztosítottak az indítványozó1.-nek és a zálogkötelezettnek, amellyel ők nem éltek. A kölcsönszerződés I.4. pontja – a Kúria 1/2018. számú gazdasági elvi határozatának megfelelően – nem fordítja meg a bizonyítási terhet, továbbá nem ütközik a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelenségnek minősülő feltételekről szóló 18/1999. (II. 5.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Kr.) 1. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiba. A kölcsönszerződés VII. pontjában és a kockázatfeltáró nyilatkozatban foglalt árfolyamkockázati tájékoztatás világos és érthető, amely megfelel az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) által Ruxandra Paula Andriciuc és társai kontra Banca Românească SA (C-186/16, ECLI:EU:C:2017:703; a továbbiakban: C-186/16.), és OTP Bank Nyrt. és OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt. kontra Ilyés Teréz és Kiss Emil (C-51/17, ECLI:EU:C:2018:750, a továbbiakban: C-51/17.) ügyekben meghozott ítéletekben foglalt követelményeknek. A végrehajtási záradékban foglalt követelés a ténytanúsítványban feltüntetett összegtől kizárólag az időközben felhalmozódott késedelmi kamat vonatkozásában tér el, ami a követelés érvényes létrejöttét nem érinti, így nem teszi alapossá az indítványozók régi Pp. 369. § a) pontjára alapított keresetét.
- [12] Az indítványozók felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2021. december 14. napján kelt, Pfv.VIII.20.623/2021/13. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [13] A Kúria ítélete indokolásában rögzítette, hogy a felülvizsgálati kérelem akkor minősül szabályszerűnek, ha az olyan kérdésben támadja a jogerős ítéletet, amely az első- és másodfokú eljárásnak is tárgya volt. Az indítványozók azonban sem az első-, sem pedig a másodfokú eljárásban nem hivatkoztak arra, hogy az árfolyamrésre vonatkozó szerződési kikötések tisztességtelensége folytán a szerződést teljesen érvénytelennek tekintik, ezért ezt az érvelést a Kúria a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálhatta meg.
- [14] A Kúria – az EUB gyakorlatára hivatkozással – kifejtette, hogy az indítványozók alap nélkül hivatkoztak arra is, hogy a Kúriának nyilvánvaló semmisségi okként hivatalból kell észlelnie, hogy a kölcsönszerződés az árfolyamrésre vonatkozó szerződési kikötések tisztességtelensége folytán – a DH törvények rendelkezéseitől eltérően – teljes egészében érvénytelen. Rámutatott arra is, hogy a felülvizsgálati eljárásnak nem képezhetette tárgyát annak vizsgálata sem, hogy az indítványozó1. kellő időben kapott-e tájékoztatást az árfolyamkockázatról, mivel arra az indítványozó1. korábban nem hivatkozott.
- [15] A Kúria megállapította, hogy az indítványozóknak az árfolyamkockázati tájékoztatás elégtelenségével kapcsolatos érvelése nem megalapozott. Ahogy arra a jogerős ítélet is utalt: az EUB – egyebek mellett – a C-186/16., C-51/17. ügyekben és a Budai Központi Kerületi Bíróság (Magyarország) által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelemben (C-227/18, ECLI:EU:C:2018:891) hozott határozataiban rögzítette, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás mely esetekben minősíthető világosnak és érthetőnek. Az EUB döntéseinek tükrében pedig a Kúria a BH 2021.141. szám alatt közzétett Gfv.VII.30.090/2020/9. számú határozatában összegezte az árfolyamkockázati tájékoztatással kapcsolatos gyakorlatát. Ezek alapján az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül jutottak arra a következtetésre, hogy a perrel érintett árfolyamkockázati tájékoztatás ezeknek a követelményeknek megfelel és a pénzügyi intézetnek azt meghaladó tájékoztatási kötelezettsége nem volt. A vizsgálat során az eljáró bíróságoknak – az EUB Kásler Árpád és Káslerné Rábai Hajnalka kontra OTP Jelzálogbank Zrt. (C-26/13, ECLI:EU:C:2014:282) ítélet 74. pontja, valamint a 2/2014. Polgári jogegységi határozat értelmében – nem azt kellett megvizsgálniuk, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás a konkrét fogyasztó számára világos és érthető volt-e, hanem azt, hogy a tájékoztatást „egy általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó” megérthette-e. A Kúria rámutatott arra is, hogy az indítványozók által az érvelésük alátámasztása érdekében hivatkozott kúriai döntések nem a perbelivel azonos szövegezésű kockázatfeltáró nyilatkozatra vonatkoztak, így ezeket a Kúria nem tekintette irányadónak. Ezzel szemben számos határozatra hivatkozott, amelyekben kimondta már, hogy a perbeli kockázatfeltáró nyilatkozat egy átlagos fogyasztó számára világos és érthető árfolyamkockázati tájékoztatást tartalmaz. Az indítványozók nem bizonyították azt az állításukat, miszerint az árfolyamkockázatot

elbogatellizáló szóbeli tájékoztatást kaptak. Minderre tekintettel a Kúria az árfolyamkockázati tájékoztatás elégtelenségére alapított érvelést alaptalannak találta.

- [16] A Kúria megállapította azt is, hogy az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül jutottak arra a következtetésre, hogy az indítványozók elállása nem volt jogszerű. Az indítványozók az elállást tartalmazó nyilatkozatukban a deviza alapú kölcsöntartozásuk forintra történő átváltását kifogásolták, amit a jogalkotó rendelt el a DH3 törvény 10. §-ával. A forintosítás mellőzésére a DH3 törvény 12. §-a nyújtott lehetőséget, így ez a speciális jogszabály, amely megakadályozta, hogy a felek a régi Ptk. 226. § (2) bekezdésére hivatkozással elállhassanak a DH3 törvény hatálya alá tartozó, fennálló kölcsönszerződésektől. A forintosítás nem sértette az indítványozók lényeges jogos érdekeit sem, mivel nem akadályozta meg és nem tette lehetetlenné, hogy a bíróság előtt hivatkozhassanak az árfolyamkockázatot az adószárazítói szerződési kikötés tisztességtelenségére. Erre tekintettel az indítványozóknak a régi Ptk. 226. § (2) bekezdésére alapított elállása nem volt jogszerű.
- [17] A Kúria ítéletében részletesen kibontotta, hogy az indítványozók alaptalanul hivatkoztak arra, hogy a végrehajtást azért s meg kell szüntetni, mert a záradékban foglalt tartozás összege eltér a felmondáskor kiállított közjegyzői ténytanúsítványban foglalt tartozás összegétől.
- [18] 2. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban a Kúria mint felülvizsgáló bíróság Pfv.VIII.20.623/2021/13. számú ítélete, a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Pf.21.354/2020/5. számú ítélete, valamint a Szentesi Járásbíróság 1.P.20.163/2018/55. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozták. Az indítványozók a terjedelmes indítványukban – az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésének, a XV. cikk (1)–(2) bekezdésének, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek, valamint a 93/13/EGK irányelv rendelkezéseinek idézése mellett – hosszasan ismertetik az ügyben eljáró bíróságok döntéseit, valamint az Európai Unió Bíróságának a kapcsolódó joggyakorlatát és röviden előadják az alaptörvény-ellenesség indokait.
- [19] Az indítványozók elsősorban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével ellentétesnek tartották a kifogásolt bírói döntéseket. Mindenekelőtt azt hangsúlyozták, hogy a Kúria döntése önkényes mérlegelést valósított meg egyrészt a kellő idő követelményének az elutasításával, másrészt az uniókonform bírósági értékelések nyilvánvaló és alapvető hiánya miatt az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatással és az árfolyamrésre hivatkozó indokok el nem bírálásával összefüggésben a DH törvényekre hivatkozással.
- [20] A kifogásolt bírói döntések ezen túlmenően figyelmen kívül hagyták az indítványozók álláspontját erősítő jogértelmezéseket, amelyekre az indítványozók felhívták a figyelmet, azokat elutasították, legtöbbször indokolás nélkül vagy felszínes indokokkal. A felülvizsgáló eljárás során is olyan indokolás nélküli megállapítások kerültek rögzítésre, melyek még érintőlegesen sem lettek alátámasztva.
- [21] Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben hivatkoztak az M) cikk (2) bekezdésében biztosított „a fogyasztói jogok biztosításához való jogra”, a XV. cikkében rögzített törvény előtti egyenlőségre és a diszkrimináció tilalmára, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogra.
- [22] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [23] 3.1. Az Alkotmánybíróságnak először azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz eleget tesz-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményeinek.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezések közül kizárólag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében tartalmaz indokolást az indítványt [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont], a többi hivatkozott rendelkezéssel összefüggésben az indítványozó önálló indokolást nem adott elő [Alaptörvény M) cikk (2) bekezdés, XV. cikk (1)–(2) bekezdés, XXVIII. cikk (7) bekezdés]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek egy adott rendelkezését, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a bírói döntés [3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]]. Ezen túlmenően az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése nem tartalmaz az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszban hivatkozható Alaptörvényben biztosított jogot [8/2014. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [59]].

- [25] 3.2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz fennmaradó elemei az az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeknek megfelelnek-e.
- [26] Az indítványozó az ítéletek megsemmisítését – így elsősorban a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének kimondását – nemzetközi szerződések alapján is kéri, az Emberi Jogok Európai Egyezménye, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés és az Alapjogi Charta sérelmét állítva. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt csak az Alaptörvényben foglalt jog sérelmére lehet alapítani. Az Alkotmánybíróságnak egyáltalán nem áll hatáskörében bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálata, az Abtv. 32. §-a szerint csak jogszabály ilyen irányú vizsgálata kérhető, és az is csak meghatározott indítványozói kör által {ugyanígy pl. 3327/2018. (X. 16.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság az ügy uniós jogi érintettségére tekintettel azt is kiemeli, hogy „az uniós jogszabályok helyes értelmével és alkalmazásával kapcsolatos vélt vagy valós ellentétre hivatkozással benyújtott alkotmányjogi panaszok érdemi elbírálására következetes gyakorlata alapján – hatáskör hiányában – egyébként sincs lehetőség” {3335/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [14]; lásd továbbá: 3472/2021. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [6]}.
- [28] 3.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [29] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben jelen ügyben is fontosnak tartja hangsúlyozni, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; a legutóbbi gyakorlatból lásd például: 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [31] A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem bocsátkozhatott annak érdemi vizsgálatába, hogy mi minősül szabályszerűen előterjesztett felülvizsgálati kérelemnek és a bírói döntések helyesek voltak-e, azaz az indítványozók tájékoztatása az árfolyamkockázatról megfelelő volt-e és nincs hatásköre arra, hogy az alkotmányjogi panaszban írtak szerint a bíróságok döntését felülmérlegelje. Ugyanakkor megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az indítványozó érvelésének esetleges helytállósága esetén sem lenne a bírói döntés önkényesnek tekinthető.
- [32] Az indítványozó azt is állította, hogy a kifogásolt bírói döntések nem tartalmaznak megfelelő indokolást. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint ugyanis az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az a minimumkövetelmény vezethető le a bírósággal szemben, „hogy az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” {7/2013. (III. 1.) AB határozatban, Indokolás [34]}.
- [33] Az Alkotmánybíróság az indokolási kötelezettség határait kijelölve azt is hangsúlyozta, hogy ezen Alaptörvényből fakadó követelményből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}.
- [34] Az indítványozó érvelése szerint a bíróságok az észrevételeit egyáltalán nem vizsgálták meg. Ezzel szemben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogásolt bírói döntések részletes, koherens indokolással rendelkeznek. A Szegedi Törvényszék jogerős döntése a fellebbezési kérelem tartalmát kimerítette: egyenként megvizsgálta az indítványozó által előterjesztett érveket. A másodfokú bíróság az uniós joggyakorlatot figyelembe véve ítélete indokolásában az EUB több határozatára is hivatkozott.

- [35] A Kúria kifejezetten rögzítette, hogy a jogerős ítéletet csak a szabályszerűen előterjesztett felülvizsgálati kérelem keretei között lehet felülvizsgálni, olyan jogszabálysértést nem vizsgálhat, amely nem képezte a megelőző vizsgálat tárgyát, ezért nem vizsgálta az árfolyamrésre vonatkozó szerződési kikötések tisztességtelenségével összefüggésben a szerződés érvénytelenségét, valamint azt, hogy az indítványozók kellő időben kaptak-e tájékoztatást az árfolyamkockázatról. A Kúria a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között érdemben vizsgálta, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelt-e az EUB döntéseiben, valamint – ezekkel összhangban – a Kúriának gyakorlatában kidolgozott követelményeknek. Ezeket áttekintve állapította meg, hogy a perrel érintett árfolyamkockázati tájékoztatás ezeknek a követelményeknek megfelel. Végül rögzítette azt is, hogy az indítványozók által hivatkozott kúriai döntéseket miért nem tekintette irányadónak. A Kúria részletesen megindokolta azt is, hogy miért nem volt jogszabálysértő az eljáró bíróságok azon következtetése, hogy az indítványozók elállása nem volt jogszerű, valamint azt is, miért volt alaptalan az indítványozók azon hivatkozása, hogy a végrehajtást azért is meg kell szüntetni, mert a záradékban foglalt tartozás összege eltért a felmondáskor kiállított közjegyzői ténytanusítványban foglalt tartozás összegétől.
- [36] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a korábban már alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelt indokolási kötelezettség sérelmével kapcsolatban nem adott elő olyan érveket, amelyek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét megalapoznák.
- [37] Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírói döntést megalapozatlannak, tévesnek, vagy éppen hiányosnak és ezekből kifolyólag magára nézve sérelmesnek tartja, nem tekinthető az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül értékelhető alkotmányosági kérdésként.
- [38] Összefoglalva: az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezésével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességgént lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát megalapozhatná.
- [39] 4. Tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben foglalt formai követelményeknek, részben az Abtv. 27. § és 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeknek, az Alkotmánybíróság azt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. február 13.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/867/2022.

